

2020-185

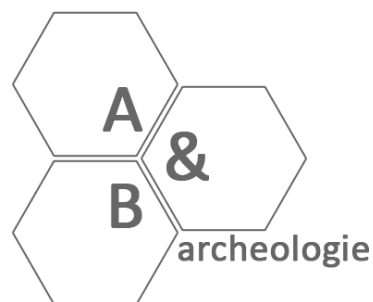
Nota Ertvelde Benninckstraat

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Gwendy WYNS

2-2-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Ertvelde (Evergem) Benninckstraat (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit verder vooronderzoek beschreven.

Het proefsleuvenonderzoek vond plaats van maandag 25 januari tot en met woensdag 27 januari 2021. Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van 12 parallelle noordwest-zuidoost georiënteerde sleuven. Met uitzondering van het zuidelijk deel werd het vooropgestelde sleuvenplan aangepast naar de afbakening en oriëntering van de percelen, de aanwezigheid van een nog watervoerende beek, een vijver en bijgebouw. In het noordelijk deel kenden de sleuven zo algemeen een noord-zuid oriëntatie. In totaal werden 24 proefsleuven aangelegd. Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 1,80m breed. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na de voltooiing van de registratie van de sleuven werden deze gedicht.

De zone van de geplande werken is ca. 25588m² groot. In het noorden en centraal is een nog watervoerende beek aanwezig, deze kan als niet onderzoekbare zone beschouwd worden (ca. 520m²). De aanwezige vijver en bijgebouw in de tuin hebben bijkomend een totale oppervlakte van ca. 450m² vergraven. De onderzoekbare zone besloeg aldus nog ca. 24618m². Hiervan werd ca. 2426m² (10%) onderzocht door middel van proefsleuven en 192m² (0,7%) door middel van kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk werd hiermee niet behaald (10,7%). Desondanks kon een goede inschatting gemaakt worden van het archeologisch potentieel, dat in dit geval duidelijk negatief bleek te zijn.

Zoals de cartografische studie van het plangebied reeds aangaf, was het terrein vanaf de 18de eeuw onbebouwd en in gebruik als landbouwgrond. Net ten oosten van het terrein werd bij een kleine opgraving een woonerf aangetroffen uit de overgang van de vroege naar de volle middeleeuwen. Mogelijk was in het plangebied het verlengde van deze site aanwezig, maar dit bleek niet het geval. Daarnaast kon er in het zuidelijk deel resten van een spoorweg uit begin 19de eeuw aangetroffen worden. Op één geïsoleerd paalspoor met een mogelijk oudere datering na, maken alle aangetroffen sporen deel uit van perceelsgrenzen waarvan de meeste te zien zijn op historische kaarten uit de 19de eeuw. De archeologische relevantie van deze sporen is dan ook beperkt en levert geen verder inzicht in de ontwikkelingsgeschiedenis van het terrein en zijn ruime omgeving. Van de spoorlijn die in het begin van de 20ste eeuw door of langs het zuidelijk deel van het plangebied liep, werden geen sporen aangetroffen.

---

¹ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/8195>

De archeologische relevantie is dan ook beperkt en levert geen verder inzicht in de ontwikkelingsgeschiedenis van het terrein en zijn ruime omgeving. Omwille hiervan wordt **geen verder archeologisch onderzoek** geadviseerd.